

bart, at de ikke har nogen rimelig interesse (betænkningen s. 61). Bestemmelsen er ikke medtaget i forslaget, da den næppe vil have nogen større praktisk betydning og i øvrigt synes vanskelig at administrere.

Til stk. 2. Bestemmelsen fastslår i overensstemmelse med kommissionsudkastets § 3, stk. 1, at begæringen skal angive den sag, hvis dokumenter den pågældende ønsker at blive gjort bekendt med, d. v. s. indeholde de oplysninger, der efter indretningen af den pågældende forvaltningsmyndigheds journaler, registre m. v. er nødvendige, for at sagen kan individualiseres.

Til § 2.

Bestemmelsen i § 2 svarer med enkelte ændringer til kommissionsudkastets § 2.

Til stk. 1. Bestemmelsen er en videreførelse af kommissionsudkastets § 2, stk. 1, nr. 3 og 4.

Efter de nævnte bestemmelser i kommissionsudkastet kommer offentlighedsprincippet ikke til anvendelse, „hvis adgangen til at få oplysninger ville komme i strid med væsentlige hensyn til det offentliges og privates erhvervsmæssige eller andre økonomiske interesser (eller til) privatlivets fred og personlige anliggender i øvrigt“. I bemærkningerne hertil fremhæves det, at det må „. . . . være en hovedregel ved fortolkningen af bestemmelserne i punkt 3 og 4 om privates forhold, at oplysninger om den enkeltes personlige forhold i almindelighed ikke bør videregives til offentligheden“, (betænkningen s. 63).

Efter justitsministeriets mening er dette hensyn til privatlivets fred ikke tilstrækkeligt tilgodeset i kommissionsudkastet, og man har derfor fundet det rigtigst at udskille de pågældende bestemmelser til et selvstændigt stykke, hvori det i *nr. 1* fastslås, at adgangen til at gennemse en sags dokumenter ikke omfatter dokumenter, der indeholder oplysning om „enkeltpersoners personlige og økonomiske forhold“.

Bestemmelsen i *nr. 2*, der er en uddybning af kommissionsudkastets § 2, stk. 1, nr. 3, hjemler på tilsvarende måde undtagelse for dokumenter, der indeholder oplysning om tekniske indretninger eller fremgangsmåder, eller om drifts- eller forretningsforhold, for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, oplysningen angår, at begæringen om dokumentoplysning ikke imødekommes.

Til stk. 2. Efter stk. 2 kan en begæring om at få oplysninger afslås efter et konkret skøn i hvert

enkelt tilfælde, hvis adgangen til at blive gjort bekendt med sagens dokumenter findes at burde vige for visse nærmere opregnede væsentlige hensyn.

Med hensyn til de enkelte undtagelsesbestemmelser i stk. 2, bemærkes følgende, idet der i øvrigt henvises til kommissionsbetænkningen s. 62-64:

ad nr. 1. Bestemmelsen svarer til kommissionsudkastets § 2, stk. 1, nr. 1.

Dokumenter, som har betydning for statens sikkerhed, forholdet til fremmed magt og landets forsvar, vil i almindelighed ikke kunne udleveres. Også indgåede traktater, andre folkeretlige forpligtelser og folkeretlige kutymer kan være til hinder for, at dokumenter udleveres efter § 1.

ad nr. 2. Bestemmelsen svarer til kommissionsudkastets § 2, stk. 1, nr. 6.

Bestemmelsen finder bl. a. anvendelse på det offentliges kontrolvirksomhed på en række områder. Det vil således være nødvendigt at udelukke offentlighed med hensyn til dokumenter, hvoraf det fremgår, at en revisions- eller kontrolvirksomhed vil blive iværksat. Når der i bestemmelsen tales om offentlig planlægningsvirksomhed, har man f. eks. haft for øje, at forhåndskendskab til byplanmæssige foranstaltninger vil kunne modvirke en hensigtsmæssig gennemførelse af de foranstaltninger, planlægningen tager sigte på.

Bestemmelsen finder endvidere anvendelse på dokumenter, der vedrører påtænkte foranstaltninger inden for bl. a. skatte- og afgiftslovgivningen — herunder toldlovgivningen — valutaloggivningen og lovgivningen om priser og ind- og udførsel.

ad nr. 3. Bestemmelsen svarer til dels til kommissionsudkastets § 2, stk. 1, nr. 3, idet en del af denne bestemmelse er overført til forslaget § 2, stk. 1.

Hvor staten og kommunerne udøver forretningsmæssig eller anden økonomisk virksomhed, medfører hensynet til det offentliges økonomi og navnlig dets stilling som part i kontraktforhold, at der må gives sådan virksomhed en vis beskyttelse mod offentlighed. Man har ikke ment at burde begrænse bestemmelsen i nr. 3 til alene at omfatte forretningsvirksomhed. Der må således være en vis begrænsning af offentlighedsprincippet f. eks. med hensyn til afgivne tilbud, køb og salg af fast ejendom og løsøre til brug for de almindelige forvaltningsmyndigheder, optagelse af lån m. v. Også med hensyn til dokumenter vedrørende forhandlinger, som det offentlige fører om løn- og personaleforhold m. v. må offentlighedsprincippet undergives begrænsninger.